

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg vil egentlig bare for god ordens skyld – det synes jeg nemlig er det vigtigste udbytte, vi gerne i fællesskab skulle have af debatten i dag – have hr. Aagaard til at bekræfte sin enighed med skatteministeren og med mig i, at dette i sin karakter er en del af skattesystemet, er en del af skattereformaftalen, og at vi i fællesskab – aftale eller ikke aftale – er fast besluttede på at fastholde, at børnefamilierne, alle børnefamilierne, skal bevare denne ydelse ubeskåret.

Peter Brixtofte (V):

Venstre er enig i de hensigter, der ligger bag beslutningsforslaget, hvor det for det første gerne skulle understreges, at børnefamilieydelsen er en del af skattesystemet. Ud fra princippet, at man betaler skat efter evne, er det filosofien, at familier med børn har en mindre skatteevne end familier uden børn, og heri indgår så børnefamilieydelsen som et indirekte nedslag i skatterne. På det punkt er vi enige i, at det er sådan, man skal betragte børnefamilieydelsen.

Vi er også enige i, at børnefamilieydelsen bør være uafhængig af indkomsten, og Venstre har ikke noget ønske om at skabe yderligere samspilsproblemer forskellige grupper imellem. Derfor kan det godt være, at der er andre offentlige ydelser, hvor man kunne gå ind og diskutere finansieringsformer, men netop børnefamilieydelsen mener vi ikke skal indgå i den vurdering.

Så er vi også enige i det, hr. Lykketoft sagde om generationsproblematikken, nemlig at der er en del årgange, som er kommet i vanskeligheder på grund af de skiftende tider, og det er ikke mindst børnefamilierne, som har fået en stor og en stærkt stigende boligudgift, samtidig med at der også er en del kommuner, der har forhøjet deres daginstitutionstakster.

Det er også fornuftigt at se børnefamilieydelsen som en slags kompensation for de øgede leveomkostningsstigninger, som er indtruffet af andre årsager. Jeg kan på Venstres vegne bekræfte, at nogle af de andre dele af generationsproblematikken, nemlig boligpolitikken og en takstreform, vil være emner, som jeg går ud fra at der er gode muligheder for at diskutere også med Socialdemokratiet, således at man kan blive enig om nogle ændringer i vore regler.

Der har været flere argumenter imod forslaget. Jeg vil gerne lægge afstand til et af argumenterne imod dette forslag, det argument, der går på, at hvis ikke man sender børnechecken ud særskilt, er man ikke sikker på, at pengene når frem til børnene. Det har været lidt underforstået, at hvis det blev et fradrag, var det måske manden, der rendte med pengene, at pengene aldrig nogen sinde nåede frem, eller hvad det nu var. Det argument bruger vi ikke i Venstre; vi har tillid til, at familierne indbyrdes kan finde ud af, at pengene skal være til gavn for børnene, uanset om det gives som fradrag eller tilskud. Det argument vil jeg gerne tage afstand fra og vende tilbage til det, der er vores argument for ikke at gå ind for forslaget, og det er ganske enkelt det administrative.

Efter vores opfattelse fungerer systemet fint, som det er nu, og vi mener, at der vil opstå mange problemer, ikke mindst for de familier, som ikke har plads til fradraget, og som derfor alternativt skal have udbetalt beløbet helt eller delvis. Der kan opstå nogle administrative problemer, som gør, at det bliver vanskeligere at administrere end det nuværende system. Men ellers er der i forslaget bred forståelse for mange gode ting inden for dette område, så af den grund kunne vi da godt sige tak til forslagsstillerne.

Jes Lunde (SF):

Lad mig starte med at sige, at jeg var enig med skatteministeren i, at dette er en integreret del af skattereformen, og derfor går vi selvfølgelig også i SF ind for, at vi skal fastholde børnefamilieydelsen til alle som en retsbestemt ydelse.

For os er der ingen tvivl om, at hvis vi sammenligner to personer med den samme indkomst, og hvoraf den ene har børn og den anden ikke, så har den, der ikke har børn, en betydelig større skatteevne. Selvfølgelig er det sådan! Og det er et ræsonnement, der gælder, uanset hvor man befinder sig på indkomstskalaen, og det er lige præcis det forhold, der justeres for ved børnefamilieydelsen. Derfor skal vi fastholde den som en retsbestemt ydelse.

Vi har også i SF stor forståelse for formålet med S/CD-forslaget, men når vi ikke kan støtte det, skyldes det dels de administrative indvendinger, som skatteministeren har gennemgået, og dels nogle filosofiske overvejelser over de